

*Adhurimi Eukaristik*

## **Familja e Shejtë e Jezusit, Marisë dhe Jozefit -B-**



# ***FAMILJA E SHEJTË HYJNORE modeli i përsosun i FAMILJES SONË TOKËSORE.***

*Famullia  
Katedralja e shën Palit - Tiranë*

***NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT.  
AMEN***

Vëllazen e motra, sot ma shumë se kurrë, Kisha dhe bota bashkohore asht duke e pyet veten përmbi planin që Hyji ka pasë dhe ka për familjen. Tashma fatkeqësisht Kisha dhe bota gjenden përballë njana-tjetrës në dy pozicione dhe me dy kandvështrime që nuk kanë asgja të përbashkët. Nga njana anë, Kisha lufton dhe sakrifikohet për të nxjerrë në pah vlerat e mëdhaja të familjes të cilat reflektojnë praninë e Hyjit në gjirin e saj, vlera të cilat pasqyrohen në rritjen e përgjegjësisë së prindve në edukim, vlerësimin e gruas me të drejta dhe detyra të barabarta me burrin, hapja dhe dialogu i familjes së vogël me familjen e madhe njerëzore, nderimi i raporteve prind fëmijë..., nga ana tjetër bota kërkon ta mohojë këtë gja duke u dhanë pas një degradimit në seksualitet, duke e pa familjen me një vizion materialist dhe edonist, duke i pa prindët si diçka e tepërt në rolin e tyre, si dhe duke kërkuar kështu që t'i dobësojë sa ma shumë lidhjet familjare dhe komunikimin mes brezave.

***Aleluia, aleluia.***

“Shumë herë dhe në mënyra të ndryshme që në kohët e vjetra Hyji u ka folë etërve nëpërmejt profetëve, në këto ditë na ka folë neve nëpërmjet Birit.”

***Aleluia, aleluia.***

***Prej Ungjillit sipas shën Lukës: (Lk 2,22-40)***

Kur, sipas Ligjit të Moisiut, u mbushën ditët e pastrimit të tyre, e çuan në Jerusalemin, për t'ia kushtuar Zotit, sikurse shkruan në Ligjin e Zotit: ‘Çdo i parëlindur mashkull le t’i kushtohet Zotit’ dhe për të dhënë flinë sikurse thuhet në Ligjin e Zotit; ‘një parë turtuj ose dy zogj pëllumbash.’

Në Jerusalem aso here jetonte një njeri, që quhej Simon. Ishte njeri i drejtë dhe i përsheptshëm. Priste Ngushëllimin e Izraelit e në të ishte Shpirti Shenjt. Shpirti Shenjt ia kishte zbuluar se s' do të vdiste pa e parë Mesinë e Zotit. I nxitun prej Shpirtit Shenjt erdhi në Tempull. Kur prindërit e sollën Jezusin Foshnjë për të kryer rregulloren e Ligjit mbi të, Simoni e mori para duarsh, falënderoi Hyjin e tha:

“Tani, o Zot, mund të lejosh të vdesë shërbëtori yt në paqe sikurse the ti vetë, sepse me sytë e mi e pashë shëlbimin që ti e bërë gati në sy të të gjithë popujve: Dritën që bën të njohin Ty paganët e që i jep nder popullit tënd, Izraelit.”

Prindërit e tij çuditëshin për sa thuhej për të.

Atëherë Simoni i bekoj dhe i tha Marisë, nënës së tij: “Shih! Hyji e caktoi këtë Fëmijë të shkaktojë rrënim e ngritje për shumëkënd në Izrael. Do të jetë edhe shenjë të cilës njerëzit do t'i kundërshtojnë. Edhe ty vetë një shpatë do ta shporojë shpirtin që të zbulohen shestimet e zemrës së shumëkujt.”

Ishte aso here edhe Ana profeteshë, bija e Fanuelit, prej fisit të Aserit, shumë e vjetër. Pas vajzërisë së vet jetoj në martesë gjithsej shtatë vjet kurse, si grua e vejë, arriti deri në tetëdhjetekatër vjet. Ajo nuk e lëshonte Tempullin. I shërbente Hyjit ditë e natë me agjërime e me uratë. Shi në atë moment arriti edhe ajo dhe filloi të lëvdoje Hyjin dhe t'u tregojë për këtë foshnjë të gjithë atyre që prisnin shpërblimin e Jerusalemit.

Pasi kryen gjithçka duhej bërë sipas Ligjit të Zotit, u kthyen në Galile, në qytetin e vet, Nazaret.

Fëmija rritej, forcohej e merrte fuqi përplot me urti dhe hiri i Hyjit ishte në të.

***Fjala e Zotit***

*Heshtje meditimi dhe kangë...*

Ungjilli i sotëm, duke na paraqitë eksperiencën e Jezusit i cili futet në gjirin e familjes njerëzore, na jep një kuadër të vërtetë të ngjarjeve në të cilat konkretisht jeton familja e jonë. Sigurisht në jetën e familjes jo gjithçka asht kënaqësi dhe paqe: por e dimë dhe e provojmë se familja kalon shpeshherë nëpërmjet vuajtjeve dhe vështirësive të emigrimit, përndjekjes për arsye nga ma të ndryshmet, krizave të punës që nuk asht apo që nuk trajtohet mirë, largësia e prindve prej fëmijëve për arsye të ndryshme. Në Familjen e Shejtë të Nazaretit, sikurse në çdo familje tjetër, ka gëzime por edhe dhimbje, kur mendojmë lindjen dhe fëmijërinë e Jezusit. Tensioni në familje rritet në momentin kur fëmijët fillojnë dhe rriten; në këtë moment ndahet rruga e fëmijëve prej rrugës së prindve, dhe ky asht një prej momenteve ma vendimtare të historisë së familjes. Mbase e gjejnë në tempull Jezusin 12 vjeçar, Maria dhe Jozefi heshtin, nuk e kundërshtojnë zgjedhjen që kishte ba Jezusi: e ndiejnë se asht një zgjedhje e cila duket se i përjashton prej jetës së Birit të tyne të vetëm, e ndiejnë se asht një zgjedhje të cilën do ta lajnë me lot, por e pranojnë, sepse me heshtjen e tyne lexojnë në këtë zgjedhje vullnesën e Atit për Djalin e tyne dhe për botën në të cilën dhe për të cilën ky Djalë ka ardhë.

*Heshtje meditimi...*

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 104:

**Lavdëroni Zotin e thirreni në ndihmë Emrin e tij  
shpallni midis popujsh veprat e madhërueshme të tijat!  
Këndoni, luani në vegla muzikore për nder të tij,  
kujtoni të gjitha mrekullitë e tija!**

**Mburruni me Emrin e tij të shenjtë:  
le të galdojë zemra e atyre që e kërkojnë Zotin.  
Kërkojeni Zotin dhe fuqinë e tij,  
kërkojeni gjithmonë fytyrën e tij!**

*Heshtje meditimi dhe kangë...*

Mendoj se natyrshëm Festa e sotme mundet me ba që të lindin një pyetje në ne: modeli i Familjes së Nazaretit a mund të propozohet si model për familjen e sotme? Ne sot jetojmë në një kontekst kulturor krejt të ndryshëm dhe aq të largët sa që për momentin duket sikur asht diçka e pamujtun me i bashkue këto dy eksperiencia.

Në të vërtetë nuk asht qëllimi i Kishës që t'i bashkojë këto kontekste, por thjesht me këtë Festë duem të kërkojmë me gjetë motivet e eksperiencës së thellë dhe të shejtë që ka ba Familja Shejte. Duke i pa gjanat në këtë perspektivë, atëherë diferencat kulturore nuk kanë pse me kenë problem për ne.

Virtyti i parë që qëndron në bazë të Familjes sikurse e ka planifikue Zoti asht: Bindja në fe ndaj planit të Zotit. Mjafton të mendojmë thirrjen e Abrahamit, i cili len gjithçka dhe niset për një rugë së cilës nuk ia dinte fundin, por ama ishte i sigurt në thirrjen e Zotit.

Familja nuk asht e thirrun për me u mbyllë në sigurinë e vet që ka krijue, por me kërkuë vazhdimisht me zbulue thirrjen që Zoti i ka dhanë për të nesërmen.

Njeriu duhet me gjetë në familjen e tij jo thjeshtë garancinë e një cope bukë dhe të një çatie, por klimën e përshtatshme, ambientin edukues, kushtet për me jetue ma mirë thirrjen për tu angazhue bashkë me të gjithë anëtarët e familjes dhe njerëzit që e rrethojnë, me ndërtue një bashkëjetesë të drejtë dhe paqësore, duke ndërtue kështu një botë sa ma njerëzore për të gjithë njerëzit. Vetëm një bindje e tillë e ban familjen një ambient të vërtetë në të cilin të gjithë rriten të gëzuem.

Edhe Ungjilli na i paraqet këto aspekte të domosdoshme të kësaj rritjeje: Fitorja e njeriut mbi instinktin e pushtimit të tjetrit:

«E çuan fëmijën e tyne në Jeruzalem për t'ja ofrue Zotit»;  
Rrespekti për thirrjen e djalit:

«Baba dhe nana e tij mrekulloheshin prej fjalëve që nigjonin se fliteshin për të. Maria i ruante me kujdes në zemër të gjitha këto fjalë duke i meditue për me mujtë me i kuptue»;

Me ia ofrue djalin Zotit: Ky gjest shprehë ma së mirit fitoren përmbi instinktin e zotërimit të djalit si pronë dhe largimin prej dëshirës për me realizue në fëmijën tonë andrrën tonë dhe jo thirrjen e tij.

Familja e Nazaretit ka problemet e veta të jetesës. Maria e vuan shumë në zemrën e saj ndjesinë e një “përfundimit të keq” për birin e saj.

Sipas traditës hebraike, për ta kushue djalin në tempull, duhej ofrue diçka në këmbim të tij. D.m.th: Djali asht dhuratë e Zotit, dhe ti kur e lind, kthehesh në tempull për t'ia dhanë përsëri Zotit që ma përpara ta falë. Për ta marrë djalin prapë, duhej me lanë simbolikisht në tempull dicka në vend të tij.

Por për Zojen e Bekueme oferta nuk kishte si me kenë vetëm simbolike. Maria e dinte fort mirë se Biri i sajë nuk kishte ardhë në këtë botë vetëm për gëzimin e nanës së vet, por për një mision të vështirë, mision i cili nanën kishte për ta lodhë shumë.

Për këtë arsye «e ruante më kujdes në zemër» këtë sekret të madh, në pritje për me mujtë me kuptue diçka ma shumë.

Ndërkohë e pranonte thirrjen e djalit të saj që nuk i përkiste, pa andrrue shumë për të, pa vu në plan të parë dëshirat që kishte për të nesërmen e djalit, ashtu sikurse ban çdo nanë me djalin apo vajzën e vet. Kjo asht thirrja e madhe e prindve. Mendoj

se e ka thanë fort mirë poeti Gibran: «Fëmijët tuaj nuk janë fëmijët tuaj. Ata vijnë nëpër ju, por jo nga ju. Edhe pse janë me ju, ata nuk ju përkasin. Ju mund t'u jepni atyne dashninë tuaj, por jo mendimet tuaja sepse ata kanë mendimet e tyne. Ju mund të pritni trupat e tyne, por jo shpirtin e tyne, sepse shpirti i tyne banon në shtëpinë e së nesërme, të cilën ju nuk mund ta vizitoni. Ju mund të sforcoheni me kenë si ata, por mos provoni t'i bani ata si veten tuaj, sepse jeta në vetvete nuk ban hapa prapa...».

Me i dashtë fëmijët don me thanë me e pranue vazhdimisht ftesën e ndryshimit dhe të kthimit që na vjen prej tye. Dhe kjo vlen jo vetën në rastin e thirrjeve të jashtëzakonshme siç ishte rasti i Jezusit, por në të gjitha situatat e pakuptimta në të cilat të hedhë jeta. Edhe krizat dhe vështirësitë e fëmijëve i thirrin prindt për me u kthye.

Në të vërtetë për aq sa shohim, rritet gjithnjë e ma shumë numri i prindve që e kanë humbë orientimin, janë të zhgënjyer dhe të dëshpëruem për shkak të sjelljes së fëmijëve të tyne. Sa ishin të vegjël dhe deri në adoleshencë ishin një ngushëllim i vërtetë për prindët e tyne dhe e gjithë jeta e prindve i përkundte në andrrat që kishin për fëmijët, për të nesërmen e fëmijevë të tyne. Por... një ditë çdo andërr shihet si e këputun në mes:

Fëmija asht gjithmonë i paknaqun, nuk shkon ma në kishë, bashkjeton me një vajzë që nuk na pëlqen, asht lidhë me një të martueme, ka ikë prej shpijet, ka fillue duhanin, ka fillue me përdorë drogë... Këto janë disa prej mendimeve të prindve që nuk gjejnë në asnjë lloj mënyre ngushëllim.

Unë ndoshta po hyj në një fushë në të cilën, duke mos pasë eksperiencë si prind i një fëmije ndoshta edhe mund të gaboj në gjykimin tem, por duke u nisë prej eksperiencës së Familjes së Shejtë të Nazaretit, unë mendoj se:

Prindët duhet të marrin guximin dhe të thojnë një fjalë e cila ka kosto të madhe por që çliron: NUK JANË LOTËT DHE AS DËSHPËRIMI QË I ZGJIDHIN KËTO PROBLEME. Asht e kotë me ndejt dhe me e akuzue veten për me gjetë gabimet që mund të kenë ba. Këto sjellje nuk i zgjidhin problemet.

Mendoj se prindët ma së parit, duhet me meditue shumë përmbi këto ngjarje dhe me pa se mos ndoshta Zoti asht duke kërkue me arritë ndonjë gjë të madhe për jetën e fëmijëve, ndonjë gjë e cila mund të mos jetë e zakonshme por jo e pamujtun për Zotin?!

Unë mendoj se në kjoftë se do t'i marrin në analizë gjanat në këtë kandvështrim, atëherë munden me e lëshue veten në duart e Zotit dhe me gjetë paqen që ju mungon.

Prindët duhet me pasë përvujtninë e duhun për me mësue prej fëmijëve, atë që fëmijët janë duke iu thanë më përbuzjen që ju bajnë. Marr vetëm një shembull: Në rastin e braktisjes së besimit. Unë mendoj se shpeshherë kjo gjë ndodhë sepse fëmijët kanë pa në prindët një besim të gabuem, të mbushun me shumë supersticion dhe pak praktikë të vërtetë të shpirtit, dhe në këtë rast në mënyrë krejt të pavetëdijshme e përbuzin besimin dhe kishën, pra sepse modeli që ju asht ofrue, nuk i bind.

Prindët të mendojnë se mos ndoshta fëmijët me përbuzjen që ju bajnë, janë duke kërkue diçka të cilën nuk janë të zotët vetë për me e realizue. atëherë këtë gjë le ta bajnë prindët. Unë mendoj se në kjoftë se kriza e familjes shihet në këtë kandvështrim, pra duke e lëshue çdo rast në shpirtin analizues të besimit, atëherë edhe paqja ka me u gjetë mbrenda familjes duke hedhë përmbi problemet dritën e vërtetë të fesë për prindët dhe të arsyes për fëmijët.

*Heshtje meditimi...*



Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Jezus, Mari dhe Jozef,  
në ju sodisim  
shkëlqimin e dashurisë së vërtetë,  
prandaj me besim po të lutemi,  
o Familja e Shejtë e Nazaretit  
që t'i bëni edhe familjet tona  
vatra bashkimi dhe çenakuj lutjeje,  
si shkolla të vërteta të Ungjillit  
dhe Kisha të vogla shtëpiake.  
O Familja e Shejtë e Nazaretit,  
na e jep hirin që në familjet tona  
të mos ketë më dhunë dhe ndaje;  
bëj që kushdo që është i vrarë në shpirt,  
të ngushëllohet dhe shërohet prej Teje.  
O Familja e Shejtë e Nazaretit,  
jepjua hirin prindërve  
që të jenë të përgjegjshëm për rolin që kanë,  
jepjua hirin fëmijëve  
që të jenë të vetëdijshëm për dhuratën që kanë,  
që kështu së bashku  
të mund të zbulojmë projektin e bukur të Hyjit  
për familjen tonë.  
O Jezus, Mari dhe Jozef,  
dëgjojeni dhe plotësojeni lutjen tonë. Amen.**

*Heshtje meditimi dhe kangë...*

Vëllazen e motra, fatkeqësisht shoqnia në të cilën jetojmë ka ndryshime shumë në këto vite të fundit. Ungjillit në përgjithësi nuk i lejohet për me u mishnue në situatat e ndryshme të jetës familjare dhe shoqnore, duke ba kështu që të modifikohen edhe vlerat themelore të jetës. Praktika e divorcit fatkeqësisht tashma asht ba si buka e përditshme. Shumë persona kanë provue shijen e hidhur të braktisjes. Problemet e pafundme që lindin në aspektin ekonomik dhe të trajtimit të fëmijëve. Fatkeqësisht injorimi i modelit të familjes së tradicionale të krishtenë, injorimi i modelit të Familjes së Shejtë të Nazaretit shihet si fitore e modernizmit dhe e shpirtit liberal.

Dashnia vëllazen e motra asht gjithmonë e pazgjdhshme: në kjoftë se e don dikënd, duke e mendue që në fillim se kjo histori ka me mbarue, atëherë nuk bahet fjalë për dashni të vërtetë por për llogari të bame jo mirë.

Sot në shumë raste shkohet në martesë duke vrapue ma shumë mbas emocionit sesa mbas përgjegjësisë. Një PO përgjithmonë asht e mujtun, dhe mund të thuhet vetëm atëherë kur personi asht i gatshëm me e vu lirinë personale në duert e tjetrit për ta ba atë të lumtun, e mbi të gjitha për me kenë vetë i lumtun. Ky asht heroizmi i PO-së.

Asht shumë e randë për njeriun e rritun, burrë apo grue, kur pretendon të drejtën për me i dhanë fund një martesë, pa marrë parasysh aspak lirinë dhe të drejtën e fëmijëve.

Ligjet njerëzore janë në vetvete një konvencion, një përshtatje e përkohshme me situatën. Unë mendoj se NATYRA në vetvete kërkon që një babë mos të ketë liri tjetër ma të madhe, përveçse me kenë babë, dhe një nanë, kur sjellë në botë një fëmijë, të jetë nanë përgjithmonë.

Dashnia ma e madhe që mund të ekzistojnë, asht me dhanë jetën për personin që don.

Na si të krishtenë jena të thirrur për me kenë misionarë të paqës, me u dashurue me të vërtetën e Ungjillit, për me u ba kështu kripa e tokës dhe dita e botës.

Plaku Simeon, i cili e pati të reflektueme në fytyrën e tij dritën e Hyjit, e gjeti paqen e dëshirueme.

Idealet e krishtena nuk asht e lehtë t'ja propozosh dikujt që nuk e ka kuptue dhe nuk e ndjen thelbin e lirisë së vërtetë.

Sot po e bajmë këtë adhurim për me nderue modelin e familjeve tona që asht Familja e Krishtenë. Ky asht stili i shejtë i të jetuemit që ban bashkë gëzimin dhe vujtjen për me ndërtue së bashku shtëpinë e së nesërme. Ky asht edhe provokimi ma i bukur që krishtenimi i ban shoqnisë e cila jeton fatkeqësisht në ikje të vazhdueshme nga vetvetja.

*Heshtje meditimi dhe kangë...*

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Familja e Shejtë e Nazaretit,  
pasqyrim i përsosur në mesin tonë,  
i familjes së Trinisë së bekuar,  
prej së cilës çdo familje lind,  
për të shijuar dhuratën e dashurisë,  
bekoi të gjitha ato familje,  
që sikurse ju,  
kanë vënë në themelin tyre,  
Fjalën dhe lutjen.  
Po të lutemi,  
o Familja e Shejtë e Nazaretit,  
ndihmoji familjet që janë në krizë**

**duke ju dhuruar të gjithëve  
dashuri të aftë për falje dhe shpresë;  
sot shumë familje nuk janë të varfra për bukë,  
por janë të varfra për dashuri;  
jepjua të gjithëve  
dhuratën e dashurisë së vërtetë,  
dhe jeta do të lulëzojë  
dhe do ju buzëqeshë përsëri.  
O Familja e Shejtë e Nazaretit,  
shikoi me mirësi  
viktimat e pafajshme të familjeve të shkatërruara:  
fëmijët që asnjëherë nuk lindën;  
fëmijët që lindën por u braktisën;  
të rinjtë e dobët dhe të vetmur,  
që jetojnë të përhumbur  
në botën tonë të pa mëshirëshme;  
burrat dhe gratë me zemër të thyer,  
të cilët janë braktisur papritmas,  
ndërkohë që jeta do të duhet të shpërthente  
mes lumturisë së dhurimit dhe durimit të  
ndërsjelltë.  
O Familja e Shejtë e Nazaretit,  
dëgjoje lutjen tonë,  
dhe dhurojua të gjitha familjeve  
hirin e buzëqeshjes,  
dhe gëzimin e një dhurate të papritur. Amen.**

*Heshtje meditimi dhe kangë...*

## **Ati ynë...**

O Jezus, këta dy të moshuem, Simeoni dhe Ana, janë simbol i gjithë popullit që në Tempull, në shtëpinë e Atit, të ka njoftë dhe të njeh si i Dërguemi i Hyjit, si Mesia i shmëprirun. Në gjestet e tyre dhe në fjalët e tyre shihet i njajti besim të cilin e ka pasë edhe Abrahami i cili kurrë nuk dyshoi në premtimet që i ishin ba. Gëzimi i tyre asht jehona e gëzimit të të gjithë atyne që do të jenë pjesë e popullit të besimtarëve. Asht e vërtetë, o Jezus, se ka sot ende burra dhe gra të cilëve nuk ju intereson oferta e jote dhe nuk të shohin si Shëlbuesin e tyre. Por ne këtu në gjunjë përpara Teje falënderojmë Trininë Shejte për të gjithë ata njerëz që e kanë pranue të vërtetën se vetëm ti je Shëlbuesi i botës dhe që e kanë pranue që jeta e tyre të shndërrohet prej mirësisë dhe mëshirës tande. Bashkë me ata, o Jezus, edhe na sot duem me e këndue kangën e falënderimit për të mirat që i kena marrë prej teje. Kjosh bekue, o Jezus, që erdhe me e lidhë me njerëzimin një Besëlidhje të amshueme.

*Heshtje meditimi...*

Të lutemi të gjithë bashkë:  
Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,  
të kërkojmë o Zot:  
“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.  
Në lutjen tonë  
Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.  
Dhuroju të rinjve tanë,  
një shpirt të hapur dhe plot guxim,  
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre  
dhe thirri për emër.  
Në sajë të hirit tënd  
le të jenë, të qetë,  
të lirë dhe të fortë;  
të lidhur me një dashuri të vetme,  
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,  
kundërshtarë të hipokrizisë  
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.  
Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:  
bashkë me të “thirrrurit”  
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;  
ata që në emrin tënd i ftojnë,  
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.  
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd  
dhe hapësira të denja  
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.  
Për seminaristët tonë të kërkojmë  
qëndresë në zgjedhjen e tyre:  
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.  
Ata që tashmë e jetojnë thirrrjen tënde,  
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë  
- forcoji në punën e tyre apostolike,  
mbroji në ankthet e tyre,  
ruaji në vetminë e tyre,  
dhe forcoji në besnikëri.**

**Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,  
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.  
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,  
thirrjet meshtarake  
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

*Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit*

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,  
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,  
edhe dokja e motit t'shkuem  
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;  
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,  
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera  
u kjoftë kanga plot hare,  
jetë pushtet u kjoftë e ndera  
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;  
Shpirti rrjedhë dy veltjesh tjera,  
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

**Të lutemi.** O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

**Qoftë bekuar Zoti.**

**Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.**

**Qoftë bekuar Jezu Krishti,**

**Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.**

**Qoftë bekuar emri Jezus.**

**Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.**

**Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.**

**Qoftë bekuar Jezu Krishti**

**në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.**

**Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.**

**Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,**

**Virgjna Mari.**

**Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.**

**Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.**

**Qoftë bekuar emni i Zojës Virgjën dhe Nanë.**

**Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.**

**Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.**